

ΑΝΑΦΟΡΑ

Τρίτη, 31 Δεκεμβρίου 2019

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΑΛΑΜΑΝΙΩΤΗΣ**
του Αλεξάνδρου

γεν: Πλάτανος, Μαγνησίας
έτος γεν: 1959
κάτ: Βόλου, Γαρέφη 25
συνταξιούχος αστυνομικός
τηλ: 2421035544 (6947148338)

ΠΡΟΣ

Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη,
υπουργό **Μιχάλη Χρυσοχοϊδη**,
Αθήνα, Π. Κανελλοπούλου 4, ΤΚ 101 77

Αξιότιμε κ υπουργέ,

χθες το απόγευμα 30 Δεκεμβρίου 2019, μ' επισκέφθηκε στην οικία μου ο πρώην Αστυφύλακας Αντώνιος Μαρτίνης και μου παραπονέθηκε εξαιρετικά οργισμένος κι εντόνως απειλητικά, πως επειδή με θεωρεί υπαίτιο της αποτάξεώς του από την Ελληνική Αστυνομία, θα προβεί σε βιαιότητες εις βάρος μου ή των μελών της οικογενείας μου, εκτός κι αν ομολογήσω σ' οποιαδήποτε αστυνομική ή δικαστική αρχή, την προσωπική μου ευθύνη για την απόταξή του.

Κατόπιν αυτού κι υπό την πίεση των απειλών του, όπως εξάλλου εξήγησα και στον ίδιο, οφείλω να εξηγήσω και σε σας, πως όντως ο εν λόγω Αστυφύλακας έχει εν μέρει δίκαιο ως προς την προσωπική μου ευθύνη για την απόταξή του, αλλά κι εν πολλοίς άδικο, καθότι όσον με αφορά τουλάχιστον, προσωπικά υπέδειξα έμπρακτη μεταμέλεια, η οποία όμως δεν ελήφθη ως έπρεπε υπόψη κι από την πλευρά των δικαστικών αρχών.

Και πιο συγκεκριμένα, όντως οφείλω να ομολογήσω, πως απ' την ώρα που ανέλαβα την διοίκηση του Α.Τ. Βόλου, ο Μαρτίνης μου ήταν εξαιρετικά αντιπαθής κι η αυστηρή υπηρεσιακή του προσήλωση, μου δημιουργούσε πάρα πολλά προβλήματα στο τμήμα, οπότε κι έψαχνα, την παραμικρή αφορμή για να τον διώξω. Ειδικά μάλιστα όταν στις 13-11-1998, μου κατέθεσε την αναφορά του για την διάσωση της 7,5χρονης τότε Κ.Δ., για την οποία θα έπρεπε να αιτηθώ σχετική ΕΔΕ και να του απονεμηθεί το μετάλλιο του Αστυνομικού Σταυρού, η κατάσταση δυσκόλεψε πάρα πολύ τον στόχο μου, γιατί με μια τέτοια διάκριση, δεν θα μπορούσα ποτέ να τον διώξω τουλάχιστον από το τμήμα μας, το Α.Τ. Βόλου. Κι έτσι δεν αιτήθηκα την σχετική ΕΔΕ, όπως ακριβώς είχα υπηρεσιακή υποχρέωση να κάνω.

Ενώ τότε ακριβώς συνειδητοποίησα, πως έπρεπε να επιταχύνω το γρηγορότερο την με οποιονδήποτε τρόπο απομάκρυνσή του από το Α.Τ. Βόλου, διαφορετικά δεν θα μπορούσα ποτέ πια ν' απαλλαγώ από την παρουσία του. Έτσι συνεννοήθηκα με τον τότε αστυνομικό διευθυντή Μαγνησίας Κωνσταντίνο Σαρρή και τον υποδιευθυντή Νικόλαο Ευθυμίου, να σκηνοθετήσουμε εις βάρος του κάποιο πειθαρχικό παράπτωμα και κατόπιν, λόγω της εις βάρος του ΕΔΕ, να τον μετακινήσουμε προσωρινά στο Α.Τ. Ν. Ιωνίας και μετά το πέρας της πειθαρχικής διαδικασίας, σε συνεννόηση και με το αρμόδιο Πειθαρχικό Συμβούλιο, να οριστικοποιήσουμε και μόνιμως εκεί, την μετακίνησή του με μετάθεση.

Κι επειδή γνωρίζαμε πόσο τυπικός ήταν και πως ήταν πάρα πολύ απίθανο, να προβεί κάποτε σε κάποιο σοβαρό πειθαρχικό παράπτωμα, αποφασίσαμε να τον ωθήσουμε σε αυθαίρετη απουσία, κάτι στο οποίο θα μπορούσαμε εύκολα όπως είχαμε υπολογίσει τότε να τον παρασύρουμε, λόγω των οικογενειακών του υποχρεώσεων, πιέζοντάς τον υπηρεσιακά και άδικο, έτσι ώστε κάποια στιγμή να εξοργιστεί και να παραφερθεί αναλόγως. Επειδή όμως ήταν και τακτικός εθελοντής αιμοδότης, αποφασίσαμε να του αποκόψουμε κι αυτήν την διέξοδο, οπότε συνεννοηθήκαμε και με την Αστυνομική Διεύθυνση Λάρισας, η οποία εξέδωσε μια σχετική διαταγή εθελοντικής

αιμοδοσίας σε επίπεδο Αστυνομικής Περιφέρειας Θεσσαλίας, για να μας εξυπηρετήσει όσο μπορούσε στους σχεδιασμούς μας.

Ο Μαρτίνης όμως κατάλαβε την παγίδα μας, κάτι που μάλιστα το ανέφερε και στον γραμματέα του τμήματος Ανθυπαστυνόμο Γεώργιο Καταραχιά, όταν του κοινοποίησε την διαταγή και δεν δήλωσε συμμετοχή στην εν λόγω ομαδική αιμοδοσία. Έτσι όταν για την Κυριακή του Πάσχα 11-4-1999, τον όρισα αδικώς και για πολλοστή φορά, σε υπηρεσία 14:00-22:00, αυτός με προειδοποίησε πως αν δεν τροποποιήσω δίκαια την υπηρεσία του, θα προβεί σ' εθελοντική αιμοδοσία. Ήρθα τότε σε επαφή με τους Σαρρή και Ευθυμίου, με τους οποίους συναποφασίσαμε, πως έπρεπε να τελειώσουμε οριστικά μαζί του. Οπότε παρά τις απολύτως δικαιολογημένες απαιτήσεις του, για δίκαιη μεταχείρισή του στις υπηρεσίες των ημερών του Πάσχα, δεν τροποποίησα επίτηδες τις υπηρεσίες του, για να τον εξωθήσω σ' οποιαδήποτε παραβατική συμπεριφορά.

Κατά συνέπεια, στις 10-4-1999, πήγε στο Νοσοκομείο του Βόλου κι αιμοδότησε για την Τράπεζα Αίματος της ΕΛ.ΑΣ. Κι ενώ όπως ήμουν υποχρεωμένος από τις κείμενες διατάξεις και διαταγές, να του χορηγήσω αυθημερόν 4ήμερη ειδική άδεια αιμοδοσίας, εγώ του την ενέκρινα επίτηδες και κατά παράβαση των προηγούμενων διατάξεων και διαταγών, από τις 13-4-1999. Κι όπως ακριβώς το περιμέναμε, ο Μαρτίνης δεν υπάκουσε στην παράνομη έγκρισή μου και περνώντας το απόγευμα από τον αξιωματικό υπηρεσίας ανθυπαστυνόμο Ηλία Λύτρα, του άφησε σχετικό σημείωμα με τον τόπο προορισμού του το Λουτρό Ελασσόνας και το τηλέφωνο όπου θα μπορούσαμε να τον βρούμε ανά πάσα στιγμή, όπου και μετέβηκε για τις ημέρες του Πάσχα.

Στις 11-4-1999, ο ανθυπαστυνόμος Χρήστος Οικονόμου, εν γνώσει κι αυτός του σχεδίου μας, μ' ενημέρωσε ότι τελικά ο Μαρτίνης δεν παρουσιάστηκε για υπηρεσία, οπότε του είπα να καλέσει γι' αντικατάστασή του τον ανθυπαστυνόμο Παπαπαναγιώτου, ο οποίος ήταν κι αυτός ενήμερος σχετικά και περίμενε στο σπίτι του το σχετικό τηλεφώνημα.

Στις 13-4-1999, αφού ο Μαρτίνης όπως ελπίζαμε να κάνει, έστω και μετά τις παραινήσεις του Αστυφύλακα Κόμνου, που του τον στείλαμε επίτηδες και τάχα με κρυφή προσωπική του πρωτοβουλία για να τον συμβουλέψει σχετικά, δεν απευθύνθηκε σε κανέναν πολιτικό για την ευνόητη μεσολάβησή του προκειμένου να μην διωχθεί πειθαρχικά και ποινικά, αναγκάστηκα να υποβάλλω την εκπρόθεσμη ήδη σχετική αναφορά μου προς την Αστυνομική Διεύθυνση Μαγνησίας και να ζητήσω την πειθαρχική του δίωξη, για δήθεν αυθαίρετη απουσία του από την υπηρεσία, ενώ γνώριζα πάρα πολύ καλά όπως κι οι λοιποί, Σαρρής κι Ευθυμίου, πως η απουσία του ήταν καθ' όλα νομιμότατη.

Κατόπιν ακολούθησε εις βάρος του η διενέργεια δύο διαφορετικών ΕΔΕ για το ίδιο και το αυτό ενιαίο παράπτωμα, για να τον βυθίσουμε επίτηδες σ' έναν αδιέξοδο δικαστικό κυκεώνα, στον οποίο κάποτε θα υπέκυπτε σίγουρα οικονομικά, αλλά κι όπως ελπίζαμε ηθικά, κάτι όμως που δεν συνέβη όπως διαπίστωσα μ' έκπληξή μου στην επαφή μας, το ακριβώς αντίθετο μάλιστα! Αυτές οι ΕΔΕ όμως, ήταν παντελώς παράνομες, αφού πέραν των λοιπών παρανομιών τους σχετικά με τις Συνταγματικές και άλλες διατάξεις περί προηγούμενης ακροάσεως του κατηγορουμένου, ακολούθησαν ανεξάρτητες διοικητικές εξελίξεις, ενώ νομίμως, θα έπρεπε απλά να διεξαχθεί η ήδη προβλεπόμενη και διαταχθείσα από τον Σαρρή επέκταση της πρώτης ΕΔΕ κι ως προς τα καταλογισθέντα εις βάρος του παραπτώματα της δεύτερης ΕΔΕ, έτσι ώστε να τύχει μίας και μόνης ποινής, επί του συνόλου των εκκρεμών εις βάρος του κατηγοριών, ως ακριβώς προβλέπονταν κι από την κείμενη νομοθεσία.

Για την οικονομική του ασφυξία μάλιστα, ο Σαρρής είχε προτείνει παράνομως από την πρώτη κιόλας ΕΔΕ, την διακοπή της μισθοδοσίας του, η οποία λόγω του σαφέστατου παράνομου χαρακτήρα της, δεν εγκρίθηκε εξ αρχής από την Δ-ση Χρηματικού, οπότε χρειάστηκε πολύ αργότερα, η σχετική πολιτική εντολή του υπουργού.

Κι ως εδώ τουλάχιστον, υπάρχουν όντως οι προσωπικές μου ευθύνες, πλην όμως όταν κατόπιν συνειδητοποίησα το μέγεθος του εγκλήματός μου εις βάρος του, επιχείρησα ας πούμε να

ελαφρώσω κατά κάποιον τρόπο την συνείδησή μου, οπότε στις 7-12-2001 και στην ακροαματική διαδικασία του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Βόλου, όπου είχε παραπεμφθεί και ποινικά η υπόθεσή του Μαρτίνη, κατέθεσα με απόλυτη σαφήνεια και κατά λέξη στον εισαγγελέα και στους δικαστές της έδρας, ενώπιον ολοκλήρου του πλήθους του ακροατηρίου, όπως μπορείτε να διαπιστώσετε εξάλλου και στα πρακτικά της σχετικής αποφάσεως 5208/7-12-2001 του δικαστηρίου, πως: «**Η (ειδική) άδεια (αιμοδοσίας) πρέπει να αρχίζει αμέσως μετά την αιμοδοσία. Η συνεννόηση χρειάζεται στο πότε θα αιμοδοτήσει ο αιμοδότης.**»

Κι όσο για την παράνομη προσωρινή του μετακίνηση στο Α.Τ. Ν. Ιωνίας, κατέθεσα επίσης κατά λέξη πως: «**Διατάχθηκε να μετακινηθεί στο Α.Τ. Ν. Ιωνίας, ενώ κανονικά έπρεπε να μετακινηθεί στην Αστυνομική Διεύθυνση.**» Και πως: «**Ήταν παράτυπη η μετακίνησή του στο Α.Τ. Ν. Ιωνίας, έπρεπε να μετακινηθεί στην έδρα.**» Και πως: «**Έπρεπε η προσωρινή μετακίνηση να γίνει σε Προϊσταμένη Υπηρεσία κι έγινε έτσι στις 22-4-1999, στην Αστ. Δ/ση Μαγνησίας. Η Α.Δ. διέταξε και τις δύο μετακινήσεις.**»

Όσο δε για την παράνομη έκδοση κι επίδοση από μένα τον ίδιο, του φύλλου της προσωρινής μετακινήσεως του Μαρτίνη από το Α.Τ. Βόλου στην Α.Δ. Μαγνησίας, ενώ υπηρεσιακά φαινόταν την ίδια στιγμή, ν' ανήκει ακόμη στην δύναμη του Α.Τ. Ν. Ιωνίας, δυνάμει της προηγουμένης παράνομης εκεί προσωρινής του μετακινήσεως, κατέθεσα επί λέξει πως: «**Θεωρώ ότι επιδόθηκε από μας το έγγραφο λόγω της κατοικίας του στο Βόλο.**»

Και τέλος κατέθεσα πως: «**Στις 30-9-99 επανήλθε στο Α.Τ. Βόλου με διαταγή της Αστ. Διευθύνσεως.**» Βεβαίως, αυτή ακολούθησε την προηγουμένη παράνομη σχετική διαταγή του τότε υπαρχηγού της ΕΛ.ΑΣ. Γεωργίου Πλάκα και για την συγκάλυψη των σχετικών ευθυνών του Σαρρή, αφού για μια τέτοια άρση του μέτρου, αρμόδιο ήταν αποκλειστικά και μόνο το Πειθαρχικό Συμβούλιο κι όχι φυσικά, ο οποιοσδήποτε Πλάκας.

Επίσης τα ίδια περίπου κατέθεσα και στο Τριμελές Εφετείο Λαρίσης, όπου προσέφυγε μετά ο Μαρτίνης, αφού τιμωρήθηκε πρωτόδικα με 4 μήνες φυλάκιση και μονάχα για την απουσία του από την υπηρεσία στις 11-4-1999, ενώ αθωώθηκε πλήρως για όλες τις υπόλοιπες κατηγορίες εις βάρος του κι επί λέξη μάλιστα ομολόγησα, όπως ακριβώς μπορείτε να διαπιστώσετε και στα πρακτικά της αποφάσεως του δικαστηρίου 237/11-2-2003, πως: «**Στους αιμοδότες δίνεται τετραήμερη άδεια από τον χρόνο της αιμοδοσίας. Υπάρχει διαταγή, δεν μπορώ να καθορίσω τον χρόνο αδείας, αλλά τον χρόνο αιμοδοσίας μπορώ να καθορίσω.**» Αλλά και πως: «**Η μετακίνησή του ήταν λάθος της υπηρεσίας.**»

Ως εκ τούτων, όντως ο Μαρτίνης είναι απολύτως δικαιολογημένα τόσο πολύ οργισμένος μαζί μου, πλην όμως κ' υπουργέ όπως είδατε, εγώ κατέθεσα τα παραπάνω στα ποινικά δικαστήρια τα οποία και τον αθώωσαν πλήρως και τελεσίδικα, οπότε δεν δικαιολογώ τουλάχιστον τις απειλές του. Βεβαίως ο ίδιος στην συζήτηση που είχαμε, απολύτως δικαιολογημένα και πάλι, οργισμένος μου σημείωσε πως ναι μεν αθωώθηκε, εντούτοις όμως κανείς απ' όλους εμάς τους υπαίτιους, όλων αυτών των ταλαιπωριών που υφίσταται επί 20+ χρόνια τώρα δεν διώχθηκε ως έπρεπε, τόσο πειθαρχικά όσο και ποινικά, ενώ ούτε καν κατάφερε ακόμα, έστω και την δικιά του πλήρη ηθική κι υπηρεσιακή αποκατάστασή του, ανεξαρτήτως της δικής μας πειθαρχικής και ποινικής διώξεως.

Και σ' αυτό κ' υπουργέ, έχει απόλυτο δίκιο. Δεν γνωρίζω βέβαια σε ποια ηθική ή άλλη νόμιμη βάση στηρίχθηκαν οι αποφάσεις των δικαστών, ή για ποιους άλλους πολιτικούς ή και προσωπικούς τους λόγους, αυτοί οι δικαστές κι οι εισαγγελείς των προαναφερομένων ποινικών δικαστηρίων, αλλά κι όλοι ανεξαιρέτως οι εισαγγελείς και λοιποί δικαστικοί παράγοντες, που ενεπλάκησαν όπως μου περιέγραψε έκτοτε με την υπόθεσή του, κάκιστα δεν μας έχουν ασκήσει ακόμα τις προβλεπόμενες πειθαρχικές και ποινικές διώξεις, ως ακριβώς υποχρεούνταν από πλήθος σχετικών διατάξεων, αλλά σε κάθε περίπτωση κι ανεξαρτήτως των δικών μας ευθυνών, ο Μαρτίνης πρέπει αμέσως ν' αποκατασταθεί ηθικά κι υπηρεσιακά, πλήρως, οριστικά κι αμετάκλητα.. Αρκετό κακό του κάναμε μέχρι τώρα κι όσον με αφορά τουλάχιστον, του ζητάω συγγνώμη, όσο δύσκολο κι εύλογο αν είναι από την πλευρά του, να μη με συγχωρέσει ποτέ του.

Την παρούσα αναφορά μου δε, την παραδίδω στον ίδιο τον Μαρτίνη για να σας την αποστείλει, μαζί με το εκ νέου αίτημα για την επανένταξή του στο σώμα, που όπως με πληροφόρησε θα σας υποβάλλει, γι' αυτό μου ζήτησε και την παρούσα αναφορά μου, έτσι ώστε να συσχετισθεί τόσο με το αίτημά του, όσο και με το σύνολο των υπολοίπων στοιχείων της υποθέσεώς του.

Ωστόσο σε κάθε περίπτωση και για περισσότερα στοιχεία επί των αναφερομένων μου, εάν δεν σας αρκούν τα προαναφερθέντα, είμαι πάντοτε στην απόλυτη διάθεσή σας.

Ο αναφέρων
Δημήτριος Αλαμανιώτης

